

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.45. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII stola Honorii Papæ ad Sergium Patriar-
A. C. 633. cham se consulentem data.

§. XLV.

Ecclesia Anglicana.

Sup. n. 37. **H**onorius Papa Eduini Regis Nordhum-
Beda II. hist. briæ in Anglia Conversione com-
c. 17. perta datis litteris eundem ad perseve-
rantiam

Æthiopem lavare, qui Honorium ab Hæresis Mono-
nothelitarum macula vindicare contendunt. At
si hujus Epistolæ verba, & temporis adjuncta
mature pensentur, liquet, A catholicos Honorio
injuriam facere. Nam imprimis exploratum
est, Papam non voluisse Quæstionem decidere,
sed putasse a novis vocibus abstinendum. Tum
ubi dicit; *Unicam in Jesu Christo Volunta-
tem confitemur &c.* De Voluntate Christi in
sensu morali accepta, non autem in sensu phy-
sico, manifeste loquitur. Putavit etiam, parum
interesse unam vel duas Operationes affirmare,
si credamus Jesum Christum esse unicum ope-
rantem tam per Divinitatem, quam per Huma-
nitatem. Denique Monothelitæ unicam in Chri-
sto Operationem temere & pertinaciter affirma-
bant; at Honorius Papa id non solum nunquam
affirmat, sed etiam affirmandum non esse clare
pronunciat, dum dicit: *Ne Eutyochianos nos
credant, si in Jesu Christo unicam Operatio-
nem confiteamur.* His & pluribus argumentis
Honorium egregie vindicat Cardinalis Baronius.
*Præterea, ut inquit Palatius, hæc, quæ scripsit
Sergius,*

rantiam hortatus est. Lectionem quo- Sæculum VII
 que Operum S. Gregorii suadet, & sub- A. C. 633.
 jungit: *Quæ vero in causa Ordinationis*
Episcoporum vestrorum a nobis postula-
sti, lubentissime concedimus, & duobus
Metropolitæ Honorio & Paulino Pallia
mittimus, ut postquam DEus alterutrum
ex hac vita evocaverit, superstes defuncto
vi hujus Epistolæ Successorem dare possit;
idque ob locorum distantiam indulgemus.
 Id est, nec ex Anglia Romam currere
 necesse sit. Hæc Epistola undecimo Ju- c. 18.
 nii anno 634. Indictione septima data
 est. Justo Archiepiscopo Cantuariensi vi-
 ta functo, Honorius electus, ut mortuo
 succederet, ad S. Paulinum Eboracensem
 venit, qui eum a tempore S. Augustini
 quintum Episcopum Dorvernensem seu
 Cantuariensem consecravit. Scoti, id est,
 Hiberni Honorium Papam datis litteris se

C c c 3 ex-

Sergius, non poterant ut hæretica recusari,
cum ab homine venirent tunc magnæ existima-
tionis, & in ejusdem Sergii Epistola nil esset,
quod Chalcedonensi adversaretur Concilio; imo
in ea de duabus in Christo Naturis indivise &
inconfuse conjunctis contra Eutychetem clara
esset assertio, juxta Doctrinam Orthodoxam
& singillatim nominatam Leonis Epistolam.
Demum se Honorii Censuræ subjiceret, si quid
ipse minus vel amplius dictum esse cognosceret.
 Plura hæc de re recurrent infra.

Sæculum VII exhortantem, ut singularem suam in celebrando Festo Paschæ consuetudinem dimitterent, non audierunt.

A C. 633.
 Post-Angliæ †
 c. 15.
 Eduinus Rex, cum in Fide esset zelosissimus, Carpualdum Regem Est-Angliæ † seu Anglorum Orientalium permovit, ut Religionem Catholicam cum toto populo suo susciperet. Redualdus hujus Regis Parens, olim in Regione Cantiorum baptizatus, ubi ad suos rediit, ab uxoris blanditiis & quibusdam perversis Doctoribus seduci se passus est, usque adeo, ut Cultum veterum Deorum suorum & Jesu Christi Religionem jungens in eodem Templo duas aras erexerit, alteram Jesu Christi Sacrificio peragendo, alteram victimis Dæmoni immolandis destinatam. Filio ejus Carpualdo haud diu post Conversionem suam occiso, illa Provincia triennio in errore permansit, dum Regnum capefferet Sibertus Frater ejus, qui in Gallia, cum ibi exul degeret, ad Sacra Christiana transfierat. Is Regiam potestatem consecutus nihil antiquius habuit, quam ut omnes nervos ad convertendam totam Provinciam intenderet, ejus pios conatus Felice Episcopo in Burgundia nato & ordinato strenue adjuvante; quippe Felicem, cum Honorium Archiepiscopum Cantuariensem adiisset, eique suum desiderium Fidem Infidelibus prædicandi ape-

aperuisset, is ipse Archiepiscopus ad illam ^{Sæculum VII}
 Anglorum Orientalium Nationem misere- ^{A. C. 633.}
 rat, ubi adeo feliciter laboravit, ut tota
 Provincia conversa Sedem suam Episco-
 palem in Civitate Dummocensi figere li-
 cuerit, & ibidem post annorum septen-
 decim lapsum in pace spiritum Deo red-
 diderit.

S. Paulinus Eboracensis etiam in Pro- ^{c. 16.}
 vincia Lindensi in ora Humbri fluminis
 ad meridiem, qua Oceanum spectat, Fi-
 dem prædicans Præfectum Lincolnæ
 convertit, & ibi Ecclesiam ædificavit.
 In Provinciis vero Angliæ Regi Eduino
 subditis adeo tranquilla Pax regnabat,
 ut in proverbium abierit, dicebant enim,
 puerperam cum pusione recens nato ab
 uno mari ad alterum tutissimo navigare
 potuisse. Apud fontes, qui proficiscen-
 tibus in viis publicis occurrebant, Edui-
 nus labra ex cupro apponi iussit, quæ
 nemo furto auferre ausus est. At Rex ^{c. 20.}
 optimus non ultra annos septendecim Re-
 gnatum tenuit, nec ultra annos quadraginta
 septem vitam produxit, nam 13. Octobr.
 anno 633. in acie cecidit adversus Car-
 duellam Britonum Regem, qui cum Pen-
 da, Anglorum Principe ex Natione Mer-
 ciorum inita armorum societate ab E-
 duino defecerat. Ipsorum Victoria Ec-
 clesiæ in Nordhumbria nascentis exi-
 tium fuit, quippe Penna, sicut omnes

Sæculum VII Mercii, Infidelis erat, & Carduella, A. C. 633. quamvis Religionem Christianam profiteretur, Paganos feritate longe superabat. Mulieres quoque & infantes in tormentis enecabat, totam Nationem Anglorum ex Britannia extirpaturus; nec ulla erat Religionis Christianæ, quam amplexi fuerant, Reverentia, quia Britones eam contemnebant, nec majus illis cum Christianis, quam cum Gentilibus erat commercium; atque iste rerum status exinde post annos centum nempe Bedæ ætate perdurabat. Regis Eduini caput Eboracum reportatum in Ecclesiam S. Petri, quam ædificare cœperat, repositum est.

In illa Ecclesiæ & Regni Nordhumbriæ calamitate, S. Paulinus atque Edelburga Regina, quam olim adduxerat, liberique ejus fugere coacti, & itinere maritimo in Cantium reversi ab Honorio Archiepiscopo & Rege Edulbaldo honorifice excepti sunt. Rex & Archiepiscopus S. Paulinum ad suscipiendam curam Ecclesiæ Roffensis, tunc, defuncto Episcopo Romano, Pastore destitutæ invitarunt. Subiit ille Munus, & hanc Ecclesiam usque ad mortem suam rexit. Eboraci Paulinus reliquerat Jacobum Diaconum, qui multos fidem docuit, & baptizavit, cumque huic Ecclesiæ Pax reddita est, alios in Cantu Romano, quem appri-

apprime didicerat, instituit, & usque ad Sæculum VII
A. C. 633.
 Bedæ tempora superstes fuit.

§. XLVI.

Concilium Toletanum IV.

In Hispania Concilium Toletanum IV. *to. 5. Conc.*
 nono Dec. anno III. Sisenandi Regis, *p. 1702.*
 æra 671. id est, anno 633. celebratum.
 Aduere sexaginta & duo Episcopi, qui-
 bus S. Isidorus Hispalensis præerat. Ei
 proximi erant alii Metropolitæ Narbo-
 nensis, Emeritanus, Braccarensis, Toleta-
 nus & Tarraconensis. Nam Concilium
 istud erat Nationale, nempe totius His-
 pania, & illius partis Gallia, quæ Go-
 this parebat. Tunc temporis Sedem Ar-
 chiepiscopalem Toletanam tenebat S. Ju- *Sup. n. 21.*
 stus, antea Abbas Monasterii Agalien- *Ildeph. illust.*
 sis, ubi a prima ætate sub Disciplina S. *c. 8. Act. SS.*
 Helladii Antecessoris sui educatus fue- *Ben. to. 2.*
 rat. Is eximio corporis habitu fuit, ma- *p. 147.*
 gno ingenio & facundia præditus; sed
 annis tribus tantum in Episcopatu vixit.
 Alii Episcopi in hoc Concilio præ ceteris
 illustres fuere Braulion Episcopus Cæ-
 saraugustanus, Joannis Fratris sui Suc-
 cessor. Hanc Sedem annis ferme vi- *Ildeph. c. 11.*
 ginti obtinuit, & quorundam librorum
 Auctor extitit. Nonnitus Gerundinus
 antea Monachus, tum quasi per inspira- *c. 9.*
 tionem Cœlestem ad Dignitatem Epis-
 copalem electus. Vir simplex admodum

C c c 5 Eccle-